

כלב־זאב מעורב שחור, ובורגני, כלב ג'ינג'י קטן וחמוד. בכלוב שמעל לארון מצפצפות להן ללא־הרהר שתי ציפורים נדירות ביופיו, ובתוך סלסלת־קש מתנמר נמת לה אמה־חטולה ששמה קוצי, על שיבעת גוריה.

קירותיו של החדר מכוסים בתמונות, בתוך ארגזים צבועים צהוב מונחים ספי־רים, ועל הפטיפון הסטריאופוני מסתחרר בנחת תקליט של שירי־חזנות מסורתיים. טראודי וחיים אהבים את הדרם. מדי יום הם משפרים ומשפצים את מראהו. טראודי תופרת וילונות, חיים צובע את המרפסת, שותל עציצים ומתקן את המעקה, או משחק שח עם ידידיו.

שעות אחדות כיום מבלים השניים במר־פאתם, יש להם חוגי־לקוחות קבוע.

כששואלים את חיים על עיקריה של תורת הריפוי הטיבעי, הוא מסביר: „עיקרה של התורה הוא לגייס כוחות־ריפוי הי מצויים בגוף האדם, לעודד ולהסתמך עליהם, ולא לערב בצורה גסה תרופות חזקות מבחוץ, המוציאות את גוף האדם מאיזונו לזמן ארוך.“ תורה זו מעוררת עדיין, אצל אנשים רבים, אי־אמון. ד״ר נצה, חלוץ המרפאים הטיבעוניים בארץ, האמין בזה — אבל הוא נפטר.

על־מנת להעלים את החשד, ולעזור לי־אנשים להבין את עיקרי שיטת הריפוי הטיבעי, מקיים חיים הרצאות. הוא מרצה

גורי גר זוג מוזר

לפני גשות ויצי, למשל, ולא אחת הוא נתקל בהתנגדות קשה. כמו באותה הרצאה שקיים בביתה של פעילת ויצי אמידה, ישבו להן ה„ווייבערס“ מסביבו, לגמו בניי־חזתא מסיפלי־הקפה וזללו עוגות־קדם, ושאלתן הראשונה אל המרצה הצעיר היתה: „יש לך תעודה שלמדת את ה־מיקצוע באוניברסיטה?“ חיים הירצה זמן רב, אך לבסוף יצא בתחושה כי דיבר אל חלל ריק. אותן נשים משועממות חשדו בו כי הוא אינו רציני, לא האזינו לו כלל, מהיגם שטאטום ובורגני, שגילו אליו

בעין מזויינת

מביט חיים ברנשטיין דרך הזכוכית־המגדלת ומאבחן, לדבריו, סימפטומים של מחלות בעורת סימנים המופיעים בגלגל־העיין. הסגולה לחיים ארוכים, לטענתו, היא השלווה, מתת שבה ניחנו רק מתי־מעט.

לה הסבר מדעי למרות שהזכוכית עזמה, „לפי התורה הסינית יש בגוף האדם נקור דות מסוימות המצויות על האיברים הי פנימיים. לכל אבר יש מערכת נקודות, שכאשר מחברים אותן נוצר מסלול. הי אנרגיה בגוף זורמת בי־12 מסלולים, וכש־לוחצים על הנקודות הללו אפשר להשפיע על איברים מסויימים.“

גם חיים וגם טראודי אינם מוכנים לערוב כי ירפאו כל מחלה, אך יש מספר מחלות שהם הצליחו, לדבריהם, לרפא, והם משוכי־נעים כי יצליחו בכך גם בעתיד. הטבע, לטענתם, עומד לצידם.

השיטה הסינית

מופעלת על־ידי טראודי, כשהיא מרפאת חולה בשיטת־הריפוי הסינית, שעדיין לא הוטברה מב־חינה מדעית במערב. המחטים הדקות ננצות בעורת שפופרת חלולה, המפזרת את הכאב, כך שלא יתרכז במקום אחד. בתמונה מימין: הזוג בביתו, עם החטולה קוצי.

להרצאה, לא הוסיפו רצינות לאירוע. אך כל זה אינו מרפה את ידיו של חיים. בדרכי־שלו הוא מסביר לחולה הי פוטנציאלי את עיקרי התורה, מנחה אותו להשתמש בתרופות הנמצאות במזון עצמו או באיון תרופות המצויות במים, בצורת אמבטיות. הוא משתמש בכוח הגלום בידיו כשטראודי עוזרת על־ידו, ושניהם מבצעים יחד עיסויים בשיטה אינדיאנית.

ריפוי בדרך

הטבע

בדרך־כלל מגיעים אל טראודי ואל חיים, לדבריהם, אותם אנשים שי־הגיעו אל סף הייאוש, מאחר שאמצעי־הריפוי המקובלים הכזיבו אותם. „כמו, למשל“ מספר חיים, „אותה אשה שהגיעה עם אחוזי־שומן גבוה בדם, וכתר

המוסיקה

היא אהבתה הגדולה ביותר של טראודי טדלבקסי, המנגנת בחליל באופן מיקצועי ואף נתנה רסיטלים כשלמדה בגרמניה